

Pri vrenju v črevih in zaprtju

zanesljivo učinkuje že ena čaša naravnih
Franz-Josefove
grenke vode.

(leg. po min. soc. pol. in nar. zdr. S.-hr. 15485, 25. V. 1935.)

grafe. Igrali bodo na pustno nedeljo dne 23. februarja v »Našem domu« v Crensovcih.

Napad na trgovca. Trговец Gorčanec se je vračal iz Sobote, kjer se je mudil na ekspozici-

turi borze dela. Že v gostilni pri Mertuku mu je neki neznanec potegnil iz žepa 10 Din. Ko je nadaljeval pot, ga je srečal neznan moški in se z njim pogovarjal. Naenkrat pa ga je napadel in mu hotel vzeti denar. Toda Gorčanec se ga je otresel in ga sunil od sebe ter zbežal. Misli je že, da je varen. Tedaj sta pa prišla dva kolesarja in ga hotela napasti. K sreči sta bili v bližini dve ženski in tako se je Gorčanec otresel tudi tega napada in prišel srečno domov na Hotizo.

Sv. Lovrenc na Pohorju. Naši vrli igralci pripravljajo za nedeljo dne 16. februarja napeto igro »Pod kmečko streho«. To bo lušno!

Kamnica pri Mariboru. Da ne bo letošnji pust preveč pust, bo poskrbelo Izobraževalno društvo, da bo kaj smeja. V ta namen pripravljajo za pustno nedeljo 23. februarja ob 3. uri pop. v cerkveni dvorani veseloigro »Pri belem konjčku«. Prijatelji vabljeni!

Hoče pri Mariboru. Naše Prosvetno društvo bo v nedeljo dne 16. februarja nastopilo v Slomšekovem domu s šaloigro »Glavni dobitki«. Bo nekaj veselega. O božiču ste jokali, sedaj se boste pa smejali!

Marija Snežna. Na Kraljevo dne 6. januarja se je vrnil občni zbor tukajšnjega Prosvetnega društva in sicer ob tako obilnem številu, kakoršnega še Snežničani nismo videli. Nato smo ponovili igro »Za srečo v nesrečo«. Zato pa, fantje in dekleta, katerim vam je kaj mar izobrazba in vnetje za društveno življenje, pridite ter se prijavite k našemu Prosvetnemu društvu. Kajti v tem letu nameravamo zgraditi novi oder, zato že tem potom prosimo, da ko bomo trkali na dobra srca, da ne bodo ostala oglušena. Ob enem vabimo vse domačine ter sosedo v nedeljo dne 16. februarja na igro »Tri sestre«, katero bomo vprizorili popoldne po večernicah.

Sv. Ana v Slov. goricah. Katoliško prosvetno društvo priredi v nedeljo dne 16. t. m., ob treh popoldne štiridejansko veseloigro »Beneški troj-

čkie. Vstopnina prosta, pač pa se bo pobirala članarina.

Sv. Anton v Slov. goricah. Pozor Antonjevcani! Gotovo še vsi ne veste, kaj bo v nedeljo dne 16. februarja pri Sv. Antonu. Ta dan priredi namreč igralna družina tukajšnjega Prosvetnega društva v Društvenem domu času primerno igro v petih dejanjih »Babilon«. — Naša društvena knjižnica se je pomnožila za 50 novih knjig, tako da jih ima sedaj nad 500 razne vsebine. Odprta je vsako nedeljo in praznik pred in po večernicah.

Sv. Lenart v Slov. goricah. V nedeljo smo igrali komedijo »Sumljiva oseba«. Prireditev je zelo dobro uspela. Ker je bila dvorana nabito polna, ponovimo igro v nedeljo dne 16. t. m. ob treh popoldne.

Ljutomer. V nedeljo dne 16. februarja, popoldne ob pol štirih, ponovi naše Prosvetno društvo znano Molierovo komedijo »Scapinove zvijače«. Igra je že pri prvi predstavi zbudila obilo smeja in lepe predpustne zabave. Tokrat ne zamudi prilike! Pridi, da se od srca nasmeješ. Iz sosednih župnij inate lepe zveze z vlakom. Društvo si je za to predstavo nabavilo popolnoma nove kostume.

Slov. Bistrica. Preteklo nedeljo se je vrnil redni občni zbor Katoliškega prosvetnega društva, na katerem so prosvetni slovenjebistriški delavci dajali račun o svojem plodovitem delu. — Farna knjižnica si je nabavila lepo število novih knjig, knjige se izposojujejo v kaplanijski veži po samostanski maši in po večernicah vsako nedeljo in praznik.

Središče. Narodna prosveta v Središču priredi v nedeljo dne 16. t. m. lep pevski koncert

s spevoigro »Srce in denar«. Spored bo krasen. Pridite vsi, ki ljubite lepe narodne pesmi! Začetek ob 7. uri zvečer. Vstopnina običajna.

Celje. Papeževa proslava bo v nedeljo dne 16. februarja 1936, ob štirih popoldne, v veliki dvorani Ljudske posojilnice. Salonski orkester izvaja pod vodstvom g. Zvonka Lenardona Fučinovo koračnico in Čajkovskega fantazijo. G. dr. Ivo Česnik iz Ljubljane govori o Petrovem prestolu, ki je temelj miru in edinosti. Papež in Vatikan v filmskih in skioptičnih slikah. Za sklep zapoje vsa dvorana himno »Povsod Boga«. Vstopnice se dobe v Slomškovi tiskovni zadrugi pri Marijini cerkvi.

Sv. Jurij ob južni žel. Pevski odsek našega Prosvetnega društva je pod spretnim vodstvom g. Raztočnika mlajšega priredil dne 1. in 2. februarja v Katoliškem domu koncert. Pevci so večinoma iz kmečkih vrst in iz oddaljenih vasi. Zato je bilo treba dosti truda in žrtve, predno je bilo mogoče nastopiti. Svoj čas smo zastonj prosili za dovoljenje za prireditev koncerta. Naši neprijatelji so s svojo neudeležbo najljepše pokazali svojo naklonjenost. Pač ne morejo prenesti tega, da jim je vzeta oblast.

Pišce. V nedeljo dne 16. t. m., popoldne po večernicah priredi prosvetno društvo v Slomškovi dvorani veseloigro v treh slikah: »Sluga dveh gospodov«. Kdvr želi zvedeti, kako je mogoče tudi dvema gospodoma služiti v teh težkih časih, naj pride. Smeja bo dovolj. Vstopnina pa je tudi primerna.

Videm ob Savi. Naše Prosvetno društvo je priredilo lepo igro »Vrnitev«. Igralci so svoje vloge zelo dobro rešili in s tem pokazali svojo sposobnost. Dvorana je bila nabito polna in gledalci so bili zelo zadovoljni. V kratkem hočemo pokazati nekaj smešnega, da bodo zadovoljni tudi tisti, ki se radi smeji. Imamo lepo razvito knjižnico in močno pevsko društvo, kar je lep dokaz, da tudi tukaj na Vidmu bolj tiho, zato pa živo in vztrajno deluje prosveta.

Ali si že obnovil naročnino?

Tedaj je živo zagorela, zložila verižico v škatlice in sramežljivo dejala:

»Tevž, ne zameri mi ničernosti! Čisto prevzelo me je. Ne bi verjela, kako moč ima taka zlata stvarca.«

»Ali si je vesela?«

»Vesela že, zelo vesela. Toda saj veš, da nikoli ne nosim nakita.«

»Tega nosi, stori mi to!«

Nekaj časa je preudarjala; potem se je odločila:

»Naj bo, zaradi tebe bom, pa le na največje praznike, na Božič, na Veliko noč in na Rešnjega Telesa dan.«

»Prav, Marta! In kadarkoli bom videl, da imaš to verižico, si bom mislil, da me imaš rada.«

»To si lahko tudi drugače misliš, vsak dan ... Toda kaj naj dam jaz tebi, Tevž?«

»Nič, nič. Samo zvesta mi ostani!«

»Saj imaš mojo besedo — in ta velja toliko, kakor da sem ti jo dala pred oltarjem.«

»Pa naj pride karkoli?«

Zopet se je začudila, potem pa rekla odločno:

»Naj pride karkoli!«

Tedaj je vstal in zamolklo dejal:

»Marta! Ko mi oče umrejo, nimam na svetu nobenega veselja kakor le tebe.«

Napol bolesten, napol srečen nasmeh ji je krožil okoli ust, ko ga je spremljala iz hiše. Med durmi je obstala in rekla za njim:

»Bog ti povrni, Tevž! Pa gotovo se oglasi, ko se boš vračal!«

Enkrat še se je staremu Dvorniku obrnilo na bolje. Konec septembra so ga zopet prijeli krči in se odslej oglašali vedno pogostje in huje. Bolnik je bil večkrat tako slab, da ni mogel spregovoriti razločne besede. Nekega večera ga je obiskal krojač »Krištof«. Ni verjel, da bi bil Dvornik že tako pri kraju; zato se je močno prestrašil, ko ga je zagledal. Čeprav bi bil rad kako besedo za tolažbo povedal, tokrat zgovornemu možaku ni prišla nobena na jezik. Obrnil se je in iz oči so se mu vlije debele solze. Tedaj ga je bolnik potrkjal po roki, češ, da mu hoče nekaj reči. Krojač se je nagnil k njemu in zaslišal rahle besede:

»Jurij, brez zamere! Kajne? Brez zamere!«

»Krištof moj!« je planil krojač. »Kaj bi tebi mogel zameriti, ti, ki mi nisi nikoli kaj drugega storil kakor samo dobro! Tako dober kakor ti ni nobeden pri nas. Prijatelj, bratranec, brat, jaz, jaz bi te moral prositi! Ali ne! Midva nimava eden drugemu nič odpustiti.«

Pritisnil si je svoj veliki rdeči robec na oči in jadrno odšel; drugače bi se bil moral na glas razjokati.

ru-vzhodu. Na severu zapirajo in preprečujejo Italijanom nadaljne prodiranje orjaške gore v pokrajini Tigre, na jugu je vsak večji uspeh nemogoč radi na vodi revnih krajev v provinci Ogaden, medtem ko onemogoča na vzhodu sama puščava. Danakil gor do Ausse vsako kretanje močnejših čet.

100.000 Italijanov bo remalo na abesin. bojišča.

Vse italijanske železnice so bile zadnje dni poplavljenе s prevozi vojaštva, ki so bili usmerjeni proti pristaniščem po južni Italiji. Na novo vpoklicane rezerve bodo znašale 100 tisoč mož. Ta armada bo odposlana v vzhodno Afriko pred nastopom deževne dobe. Iz vseh

Odprta noč in dan so groba vrata.

St. Danijel nad Prevaljami. Zadnjič smo poročali o smrtni nesreči hčerke Maksa Pika. Težko je zadela in potrla nesreča starše, ki so nad vse radi imeli Milko. Z njimi sočustvujejo sosedi in znanci. Lep in veličasten je bil pogreb, ki se je vršil 29. januarja. Udeležili so se ga sorodniki in znanci od blizu in daleč ter šolska mladina iz lokoviške in šentdanijske šole pod vodstvom: učiteljstva in kateheta, g. Bošte, kaplana v Mežici. Na domu so zapeli sošolci pod vodstvom šol. upravitelja g. Stresa v slovo »Spomladi vse se veseli«. Sprevod je krenil proti St. Danijelu, kjer ga je pričakal g. župnik Kupčič in šentdanijska šolska mladina z učiteljstvom. Pri sv. maši so peli šentdanijski šolarji. Vsem so stopile solze v oči ob ganljivem govoru, ki ga je imel ob grobu g. župnik, ki je med drugim rekel: Ljubila je ptičke in jih šla krmit ter pri tem našla smrt. Odšla je v nebesa, kjer sliši prepevati rajske ptičke. V ganljivih besedah je tudi spregovorila Milkina sošolka Rutnikova Mica ljubljenski sošolki v slovo. Končno so se zapeli lokoviški šolarji »Gozdič je že zelen« in »Spomladi vse se veseli«. Potrtim staršem naše sožalje!

Limbuš pri Mariboru. Dne 28. januarja t. l. zvečer je vsled skoro enoletne težke in mukapolne bolezni vodenice v starosti 67 let, previden s sv. zakramenti za umirajoče na svojem posestvu v Studencih pri Mariboru umrl daleč na okoli znan in spoštovan gostilničar in posestnik gospod Franc Kučer. Naravnost veličasten je bil ob turobnih zvokih godbe njegov pogreb na studenško pokopališče, katerega se je udeležilo poleg ognjegasnih in pevskih društev ogromna množica odličnih oseb in drugega občinstva takorekoč vsa fara brez izjeme. Ti pa dragi in nepozabni naš France, počivaj v miru v hladnem grobu in večna luč naj Ti sveti!

Sv. Lovrenc na Drav. polju. Vsemogočni je odpoklical iz te solzne doline svojega zvestega služabnika Ivana Valentana, železniškega čuvarja iz Apač. V 51. letu svojega vzglednega

krščanskega življenja je izpolnil svojo nalogo na zemlji in odšel po večno plačilo za svoje zvesto službovanje Gospodu. Vsemogočni, daj njegovi duši večni pokoj in večna luč naj mu sveti, naj v miru počiva Tvoj zvesti služabnik! Njegovim dragim in nam, ki z njimi žalujemo, pa daj izpolnitev srečnega upanja, da se enkrat anidemo v večni slavi z njim, ki smo ga poznali in ljubili!

Ljutomer. Na Cvenu pri Ljutomeru je umrla dobra mati vnetega slovenskega duhovnika g. Janka Slavič, župnika v Kostivnici. Rajna Slavičova mati Marija so bili doma iz križevske fare, rojena Magdič. Doseglj so lepo starost 83 let. Lepo sta jih oskrbovala sin Franc, posestnik na Cvenu, in njegova žena Jozefa. Slavičevi materi večni mir pri velikem duhovniku v nebesih, sinu župniku Janku in vsej Slavičevi rodbini pa naše sožalje! — Dan za dnem zvoletos, rojstev niti polovico tega ne. Odprta noč nijo naši zvonovi. Imamo menda že 20 mrlčev in dan so groba vrata.

Razkrižje pri Ljutomeru. Dne 24. januarja smo ob obilni udeležbi ljudstva pokopali našega

Sele pri Slovenjgradcu. O, še se gode čudeži na svetu, še! Ko 26 mesecev nismo imeli nobene poroke, pa zdaj v predpustu kar tri. Prvi je prišel po nevesto na Sele Jožef Popič, Volavšekov iz Raduš v starotški fari. Na Blažovo smo poročili sina blagega rajnega cerkvenega ključarja po domače Španžela Adolfa Kotnika z Zagrebničkovo Mico. Na gostiji je nabral cerkveni ključar starotški g. Jurij Apačnik za naš novi oltar Device Marije, ki ga izdeluje kipar g. Sojč v Mariboru, čigar ime in delo jamči, da bo umotvor, 76 Din. G. nabratelju in vsem darovalcem naj Bog obilo povrne! Na žalost naj bogatejši ni nič prispeval! Upamo pa, da, kadar bo videl novi oltar, bo dal največ! — Po drugi predpostni nedelji bo pa poročen naš cerkvenik, naročnik in priden bralec »Slovenskega gospodarja«, Feliks Krivonog, ki bo dobil nevesto z Rake na Kranjskem. Bilo vsem srečno!

soseda, posestnika Franca Krzmar. Rajni je, po strašni in dolgi bolezni, vdan v božjo voljo, zapustil svoje drage, previden s sv. zakramenti. Njegovim dragim naše iskreno sožalje!

Rogoznica pri Ptuj. Umrl je pri nas Simon Prosenjak v starosti 68 let. Pokojnik je užival med ljudstvom velik ugled. Kako je bil spoštovan in cenjen, je pričal krasen pogreb. Bil je ugleden posestnik in umen gospodar. Naj mu sveti večna luč!

Sv. Lovrenc na Pohorju. Med našimi otroki se je na več krajih pojavila davica. Doslej je že zahtevala dve žrtvi: 12letnega fantka iz lovrenške šole in šletno punčko iz šole Lehen.

Negova — Sv. Trajica v Slov. gor. Dne 2. t. m. sta se poročila Osojnik, kovaški mojster iz Negove, in Marija Stranjšak iz Oseka. Želimo novima poročencema vblilo sreče!

Slov. Bistrica. Podružnica Zveze absolventov kmetijskih šol v Slov. Bistrici je priredila pre-

teh znakov se da sigurno sklepati, da bodo pričeli Italijani s čisto svežo ofenzivo, da bi se osigurali take postojanke, v katerih jih Abesinci ne bi mogli presesteti in jih pognati iz zasedenega ozemlja. Zelo močne rezerve prepejljavajo na južno fronto, kjer poskušajo abesinski oddelki, da bi presenetili armado generala Grazianija za hrbtom.

Abesinske zgube.

Po italijanskih poročilih je padlo na severnem in južnem bojišču v drugi polovici januarja 17.000 Abesincev. Ako pristojemo še ranjene in pobegle, je utrpejala abesinska vojska v omenjenem času zgubo 40.000 mož.

Dvakrat še je prosil Dvornik za gospoda in oba krat je prejel sv. obhajilo z ganljivo pobožnostjo. Na rožnovensko nedeljo popoldne pa je omagal. Poklicali so kaplana, tudi hčeri sta bili pri njem. Vpričo duhovnika in svojih otrok je stari kmet na večer po kratkem smrtnem boju umrl.

Dva dni pozneje so ga nesli k fari. Ko so prišli sredi klanca do tistega križa, so postavili trugvo na klop, več ko sto ljudi je stalo naokoli in pomolilo pet očenašev rajnemu za slovo. Pri fari je čakala množica vaščanov, da je kmalu ni bilo take na kakem pogrebu v Podkrajju. Ob grobu se niso jokali samo otroci, ampak tudi mnogi reveži. Najbolj je jecal krojač Kristof, čeprav je tlačil in dušil jok vase.

Po sv. maši zadušnici so odšli pogrebci v gostilno »Pri pošti« na sedmino. Tevž je opravil vse, kakor se je spodobilo za rajnega kmeta. Siromakom je dal razdeliti kruha in moke.

Tudi Marta je bila na sedmini. Za mizo je sedela nasproti »kranjskemu Janezu«, krojaškemu pomočniku. Ta se je šalil z njo in jo nagajivo dregal. Ko se za nič ni zmenila, je poškilil mimo nje in dejal:

»Marta, kaj praviš, kateri od naju je z Dvornikom bolj v sorodu, jaz ali ti?«

»Naši si v tem kraju niso z nikomer v sorodu,« je resno odvrnila. »Dobri pa smo si z vsemi in radi posodimo, da bi tudi nam kdaj prišli na pogreb.«

»Pa na sedmini še na nobeni nisi bila. Prvič te vidim danes,« jo je dražil.

»Nekam moram prvič,« je zardela.

»Nekam, da, in pri pravem o pravem času, hehe,« jo je dražil.

Tako se je zasmel, da se mu je nasek čisto ugreznil med lica. Zvonikovi hčeri ni bila Janezova poredna družčina nič po volji; zato je že prej odšla, preden so pojedli in pomolili običajne tri rožne vence. Zunaj na lopi jo je kakor slučajno srečal Tevž in ji rekel:

»Marta, ali že greš?«

»Da,« je odgovorila z zamolklim glasom; »tako mi je danes pri srcu, kakor da so meni umrli oče.«

»Bog ti povrni!« je rekel pristrčno in ji stisnil roko; potem sta šla naglo vsak na svojo stran.

IV.

Bilo je novembra o šentandrejevem. Preko vrhov je pihala jesenska sapa, da so se kadile megle pod vedrim nebom, kakor da je vigred. Potrto in s pobešeno glavo je korakal Tevž po cesti. Ko je prišel do razpotja, kjer se cepi pot v Dobrije, je začul za seboj hreščec ženski glas:

»He, Tevž! Počakaj no! Pojdemo kup!«

Ko se je ozrl, je spoznal Blazinovo Cenco, ki je bila kot otrok z njegovim očetom na Dvornikovem, in njeno najmlajšo hčer Lizo. Nevoljno je stisnil